Magánerdőben

Az OEE szervezésében ismét erdészújságíró küldöttség járt Dél-Somogyban, akiket egyebek között a Mocz Magánerdészet is fogadott.

Somogyszobon, a 6250 hektáron integrátori tevékenységet ellátó magánerdészetet *László Diána*, a cég egyik ügyvezetője mutatta be. Az ágazatok közül legjelentősebb az erdőhasználat és az erdőművelés. Saját szaporítóanyaggal dolgoznak – évente mintegy

hárommillió csemetét állítanak elő. Az uniós telepítések során támogatással ötszázötven hektár új erdő telepítését végezték el. A felújítás és a telepítés aránya kb. 30–70%.

Ezer hektáros bérelt területen vadgazdálkodást is folytatnak, de az erdei iskolai programhoz kapcsolódóan egy húszhektáros vadasparkot is fenntartanak. A turisztikai tevékenység kiemelkedő része az erdészeti erdei iskolai program. Ennek fő bázisa a Vackor pihenőház, ahol 15–20 főt tudnak szálláshellyel is fogadni. Innét indul a hatkilométeres tanösvény, mely az óvodás szinttől az egyetemi szintig teljes körűen ki tudja elégíteni az igényeket.

Az erdészetnek húsz alkalmazottja van, de szinte folyamatosan foglalkoztatnak három vállalkozói csoportot, így ebben az elmaradott kistérségben közel hatvan ember számára biztosítanak munkalehetőséget.

A magánerdő-gazdálkodás jelene

Mocz András, a magánerdészet társtulajdonosa arról tájékoztatott, hogy hol tart a magánerdő-gazdálkodás Magyarországon, illetve Somogyban. A magánerdő állami erdő aránya 40–60%-kal indult, ami a jórészt a magánerdősök által végzett erdőtelepítések hatására ma már közelíti az 50%-ot. Azt, hogy a magyar erdők közel fele magántulajdonban van, már mindenképpen tudomásul kell venni. És ugyanolyan gondot kell fordítani ezekre az erdőkre, mint ami az állami szektorban van.

A magánerdő-gazdálkodás legfontosabb feladata, hogy a magántulajdonba került erdőket szakemberekkel lássa el, és szakszerű gazdálkodást folytassanak rajta. Úgy látom, tízegynehány év elteltével a tulajdonosok is rájöttek, hogy megfelelő szakember nélkül

gazdálkodók között információt szállítani mindkét irányba. Nagyon fontos feladata, hogy a törvényalkotásban – a közelmúlt egyik fontos feladata volt az új erdőtörvény megalkotása – részt vállaljon, és természetesen a parlament által elfogadott erdőtörvény végrehajtási rendeletének kidolgozásában szintén részt vegyen.

Az elmúlt időszak nagyon fontos feladata volt, hogy egy olyan támogatási rendelet szülessen meg, amely lehetőséget biztosít a szakemberellátás finanszírozására is. A múlt évben megjelent 109-es számú rendelet lehetőséget biztosít az erdőgazdálkodók részére támogatások igénybevételére, ami elsősorban a szakirányító központok kialakítását célozza meg, de úgy is fogalmazhatunk, hogy a magánerdészetek kialakulását, kialakítását. Talán ez lenne a helyes kifejezés, és a rendeletben is így jelenne meg, hogy az államerdészet mellett kialakulófélben vannak a magánerdészetek. Mivel a magánerdészet kifejezés már egy üzemméretet hordoz magában, feltételezi azt, hogy az általunk ismert erdészet kifejezéshez naturáliák kapcsolódnak. Tehát a magánerdészet is rendelkezik már azokkal a paraméterekkel, ami feljogosítja az erdészet szó használatára.

Ki az erdő gazdája?

Ha megpróbálunk párhuzamot vonni az állami erdészet és a magánerdészet között, talán első gondolatként azt lehet megemlíteni, hogy az erdő számára indifferens, hogy ki a gazdája. Én azt gondolom, hogy a szakmai feladatok között igazán nem is lehet különbséget tenni. Az erdő szempontjából azonos elvárások vannak. Nyilvánvaló, hogy a két szektornak más az érdekeltségi rendszere, hisz az egyik, mint nemzeti vagyont kezelő gazdasági társaság, a másik pedig magántulajdonban lévő termőfölddel foglalkozik. Hangsúlyozom, az erdő szempontjából teljesen mindegy, hogy kinek a kezelésében van.

Nagyon fontos kérdés az, hogy mennyi ilyen szakirányító központ, mennyi ilyen magánerdészet van Magyarországon. A tavalyi pályázati lehetőségeket figyelembe véve, 150 körüli szakirányító központot regisztráltak, de azt gondolom, hogy a rendelet lehetőséget adott olyan vállalkozások részére is, akik mögött ez a naturália, amelyről beszéltünk, még nincs ott, de talán azt lehet mondani, hogy ennek a rendeletnek a segítségével egy országos lefedettség kialakult vagy kialakulófélben van.

Olyan életképes vállalkozásról, amely valóban több ezer hektár szakirányítását látja el, mintegy 60–70 vállalkozásról beszélhetünk. A következő években azonban – hogyha forrást rendelnek hozzá – a számuk talán 100-120-ra felszaporodhat. Így a magánerdészet alkalmassá válik arra, hogy gazdálkodását úgy hajtsa végre, ahogy azt az erdésztársadalomtól az egész társadalom elvárja – fejezte be Mocz András.

Detrich Miklós